

Alfons Serra-Baldó, cent anys

CONTRAPUNT
CARLES DUARTE

Entre les commemoracions culturals d'enguany n'hi ha una que ha passat força desapercebuda, el centenari d'Alfons Serra-Baldó, company d'estudis, al batxillerat, a la Universitat de Barcelona i als Estudis Universitaris Catalans, de Ramon Aramon i Serra, eminent filòleg i secretari durant molts anys de l'Institut d'Estudis Catalans.

Es precisament Aramon qui va destacar la vinculació primerenca de Serra-Baldó a revistes com *L'Estudiant*, publicada durant els primers anys de la dictadura de Primo de Rivera, o *Ginesta*. Després de comple-

tar els seus estudis a Tubinga i Bonn amb els professors Gerhard Rohlfs i Ernst Curtius, Serra-Baldó va tornar a Catalunya per fer de professor de llengua i literatura catalanes a l'Institut-Escola impulsat per la Generalitat republicana. En els anys previs a l'esclat de la Guerra Civil, Serra-Baldó va dur a terme, a més, un seguit de publicacions d'un veritable interès, majoritàriament a l'Editorial Barcino i molt probablement per encàrrec de qui en va ser el fundador, Josep Maria de Casacuberta, en el marc del seu programa d'esperit noucentista destinat a eixamplar el coneixement dels lectors catalans sobre la nostra literatura i la nostra història. Es tracta del *Resum de poètica catalana. Mètrica i versificació*, editat l'any 1932 i elaborat conjuntament amb Rossend

Llatas; de l'antologia *Els Trobadors. Text provençal i versió catalana*, de 1934, amb trenta-vuit poemes de setze autors i un parell d'anònims, i de la versió modernitzada i anotada del fragment de la *Crònica de Bernat Desclot* que tracta d'*El desafiament de Bordeus*, publicat l'any 1935. A més, Serra-Baldó va publicar l'any 1932 *Qüestió entre lo vescomte de Rocafort i mossèn Jacme March sobre lo departament de l'estiue de l'ivern* i l'any 1938 el volum didàctic *Deu llibres catalans*, on s'expliquen als infants obres de Lluïl, Muntaner, Metge, March, Martorell, Aribau, Verdaguer, Guimerà, Oller i Maragall.

Serra-Baldó es va incorporar, doncs, amb convicció i entusiasme a una obra col·lectiva de normalització cultural. Però la Guerra Civil va estroncar aquella trajectòria i va

impedir que llegís la seva tesi doctoral. Un cop acabat el conflicte, va anar a parar al camp de concentració de Bram i després a Tolosa, on Serra-Baldó, expert, com hem vist, en els trobadors, va començar a treballar a la Biblioteca Universitària. Va aconseguir el diploma de bibliotecari l'any 1947, però ja l'any 1940 el poeta i professor Josep Sebastià Pons li va oferir de fer de lector a la Facultat de Lletres de la Universitat de Tolosa, on va realitzar una tasca acadèmica excel·lent, impartint cursos, redactant articles, participant en congressos. Vaser, a més, secretari dels Jocs Florals a l'Exili de 1952 a Tolosa. Serra-Baldó, a més, va escriure un parell de reculls de poemes, *Càncer* i *Dotze sonets*. Jubilat l'any 1974, va tornar a Catalunya, on va morir el 1993.

En els anys previs a
l'esclat de la Guerra
Civil, Serra-Baldó va
dur a terme, a més, un
seguit de publicacions
d'un veritable interès